

Bestlutningsforslag nr. B 167. Fremsat den 3. april 2009 af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL),
Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning **om 100 pct. statsrefusion af alle overførselsindkomster**

Folketinget pålægger regeringen senest den 1. februar 2010 at indføre 100 pct. statsrefusion af alle overførselsindkomster, som kommunerne udbetaler.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 12 fra folketingsåret 2005-06 (se Folketingstidende tillæg A side 853 og 855 og Folketingets forhandlinger side 1421) og beslutningsforslag nr. B 100 fra folketingsåret 2002-03 (se Folketingstidende tillæg A side 4226 og 4228 og Folketingets forhandlinger side 8020).

Hensigten med dette forslag er dels at skabe større retssikkerhed for borgerne, når de skal have hjælp fra det offentlige, dels at skabe større økonomisk lighed mellem kommunerne.

Ydelse	Refusionsprocent
Kontanthjælp passiv/aktiv	35/65
Revalidering	65
Fleksjob	65
Førtidspension før 1998/fra 1999	50/35
Sygedagpenge	100/50/0 (afhængig af varigheden af sygedagpengeperioden)
Ledighedsydelse	35

Det er altså kommunaløkonomisk gunstigst

- at få flest mulige borgere overtalt til at søge efterløn frem for at visitere dem til førtidspension,
- at tildele førtidspension til færrest mulige,
- at opprioritere de fleksjobsvisiterede, der er berettiget til ledighedsydelse, på bekostning af dem, der modtager kontanthjælp i ventetiden, og
- at syge mennesker er så kort tid som muligt i sygedagpengesystemet. Det er kommunen, der afgør, om en dagpengeperiode kan forlænges.

Borgeren bør have ret til sygedagpenge, indtil vedkommende er raskmeldt, eller indtil det er afklaret, at vedkommende ikke bliver i stand til at genoptage arbejdet og der i stedet skal ske revalidering eller visitation til fleksjob eller tilkendes førtidspension. Desværre er der jævnligt eksempler på mennesker, der havner i et hul, i værste fald helt uden forsørgelsesgrundlag.

Hvis der indføres 100 pct. statsrefusion for alle overførselsindkomster, som der allerede er for folkepension og efterløn, vil kommunerne kunne koncen-

De nuværende regler for statsrefusion til kommunerne for forskellige overførselsindkomster fører til, at mange mennesker kommer i klemme på grund af kassetænkning. Borgernes retssikkerhed er truet af det nuværende system, fordi det for kommunen har forskellig økonomisk betydning, hvilken indsats man vælger over for det enkelte menneske. Mens udgifter til folkepension og efterløn refunderes fuldt ud af staten, er der vidt forskellige refusionssatser for de øvrige indkomstoverførsler:

trere sig om at se på, hvad der er bedst for det enkelte menneske, i stedet for at se på, hvad der er bedst for kommunekassen. Ligesom kommunerne med borgere, der modtager folkepension, vil få et økonomisk incitament til forebyggende arbejde for ikke at få øgede udgifter til hjemmehjælp, hjemmepleje osv., vil de også i forbindelse med borgere, der modtager andre former for overførselsindkomst, have et økonomisk incitament til forebyggende arbejde og til så vidt muligt at få folk i arbejde, så man forebygger sociale problemer og får øgede skatteindtægter.

Med de nuværende refusionssatser skabes meget ulige økonomiske vilkår for kommunerne. Det skyldes den meget skæve befolkningssammensætning, hvor der er kommuner (især udkantskommuner) med en stor andel af førtidspensionister og kontanthjælpsmodtagere.

I Rudersdal Kommune modtog 3,8 pct. af borgerne førtidspension i 2007, men i Lolland Kommune modtog 12,6 pct. af borgerne førtidspension. Det er meget dyrt for Lolland Kommune, fordi kun 35 pct. af udgif-

ten refunderes af staten. I Lejre Kommune modtog 5,9 pct. af borgerne kontanthjælp mod 13,5 pct. i Lolland Kommune i 2006. Det er også dyrt for Lolland Kommune, fordi staten kun refunderer 35/65 pct. af kontanthjælpen. (Kilde: Kommunale Nøgletal 2006 og 2007).

Hvis der indføres 100 pct. statsrefusion for alle overførselsindkomster, vil det skabe større økonomisk lighed mellem kommunerne. Det fremgår af svar på alm. del spørgsmål 8 i Kommunaludvalget, folketingsåret 2002-03, hvor der findes en kørsel på konsekvensen af 100 pct. statsrefusion for samtlige kommuner.

Folketinget har tidligere, den 24. november 2005, behandlet dette forslag, og her lød modargumenterne, at forslaget ville fratage kommunerne incitamentet til at få borgerne væk fra den passive ydelse.

Enhedslisten synes, det er vigtigt, at man i den forbindelse kan henvise til folkepensionister, som nyder bevågenhed og omsorg i kommunerne, selv om kommunerne får 100 pct. refusion af udgifter til folkepension. Der vil altid være en økonomisk vinding ved at få borgere i beskæftigelse, fordi det giver større skatteindtægter og mindre sociale udgifter, som ellers ofte følger med syge, fattige og udstødte borgere.

Refusioner under 100 pct., altså hvor kommunerne er medfinansierende, er et velegnet styringsredskab, når kommunerne har mulighed for at variere standard og effektivitet. Når der er mulighed for et frit (og politisk) valg, er der fornuft i, at kompetence og økonomisk ansvar følges ad. Men EL's synspunkt er netop, at overførselsindkomster eller beskæftigelse ikke er en valgmulighed i dag.

Dels har kommunerne pligt til at sikre borgerne et forsørgelsesgrundlag, dels ligger der præcise regler for, under hvilke betingelser den ene eller anden ydelse kan komme på tale. Der er således ikke grundlag for variation. Tværtimod ser vi jo, at op imod halvdel af afgørelser, som indklages for de sociale nævn, faktisk omgøres. Dels må man konstatere, at kommunernes mulighed for at sætte aktivitet i gang, der kan fremme lokal beskæftigelse på ordinære eller beskyttede betingelser, er blevet stærkt begrænset af Folketingets beslutning om skattestop og skattefrysning såvel i kommunale institutioner/virksomheder som i private virksomheder, dels er der en meget striks fortolkning af kommunalfuldmagten.

Forslagsstillerne tvivler derfor på, at der reelt er mulighed for, at kommunerne kan variere standard og effektivitet, og at kommunerne kan siges at have en kompetence, som skulle begrunde, at de også skal have et økonomisk ansvar.

Hvad angår finansieringen af forslaget, ser forslagsstillerne forslaget som et helt grundlæggende og nødvendigt element i en reform af udligningssystemet. De objektive kriterier for udgiftsbehovene er ikke i stand til at opfange de meget store udgifter, som visse kommuner har til overførselsindkomsterne.

Isoleret set vil forslaget indebære en øget statsudgift på mindst 23 mia. kr., jf. alm. del svar på spørgsmål 8, folketingsåret 2002-03, som rummer mulighed for nedsættelsen af de kommunale skatteprocenter. Det vil flytte beskatningen fra den flade kommuneskat til den progressive statskat, hvilket vil fremme ligheden mellem skatteborgerne.

Forslaget er altså lighedsskabende både ved sin udgift og ved sin finansiering.

Skriftlig fremsættelse

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om 100 pct. statsrefusion af alle overførselsindkomster.

(Beslutningsforslag nr. B 167).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.